

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 4. decembra 2008 *

V zadevi C-317/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) z odločbo z dne 6. julija 2007, ki je prispela na Sodišče 10. julija 2007, v postopku, ki ga je sprožil

Lahti Energia Oy,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, K. Schieman, J. Makarczyk, L. Bay Larsen, sodniki, in C. Toader (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

* Jezik postopka: finščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. julija 2008,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Lahti Energia Oy T. Rinne, asianajaja, ter M. Kivelä in H. Takala, direktor in inženir,
- za Hämeen ympäristökeskus P. Mäkinen in E. Mecklin, zastopnici,
- za Salpausselän luonnonystävät ry M. Vikberg in S. Niemelä, asianajaja,
- za finsko vlado J. Heliskoski, zastopnik,
- za italijansko vlado I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z G. Fiengom, avvocato dello Stato,

- za nizozemsko vlado C. Wissels in M. de Grave, zastopnika,

- za avstrijsko vlado E. Riedl, zastopnik,

- za Komisijo Evropskih skupnosti I. Koskinen in J.-B. Laignelot, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 11. septembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3 Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (UL L 332, str. 91).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Lahti Energia Oy (v nadaljevanju: Lahti Energia), podjetjem v lasti mesta Lahti, in Itä-Suomen ympäristölupavirasto (organ za izdajo okoljskih dovoljenj na območju vzhodne Finske, v nadaljevanju: ympäristölupavirasto) glede podreditve delovanja kompleksa, sestavljenega iz naprave za uplinjanje in elektrarne, zahtevam Direktive 2000/76.

Pravni okvir

Direktiva 2000/76

- 3 Peta in sedemindvajseta uvodna izjava Direktive 2000/76 določata:

„(5) Skladno z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, kot sta določeni v členu 5 Pogodbe, je treba ukrepati na ravni Skupnosti. Previdnostno načelo je podlaga za nadaljnje ukrepe. Ta direktiva je omejena na najmanjše zahteve za sežigalnice in naprave za sosežig.

[...]

- (27) Sosežiganje odpadkov v napravah, ki v prvi vrsti niso namenjene sežiganju odpadkov, v delu odpadnih plinov, ki nastanejo pri takem sosežigu, ne bi smelo povzročiti večjih emisij onesnaževal, kot so dovoljene za namenske sežigalnice, in naj bi zato zanj veljale ustrezne omejitve.“

4 V členu 3 te direktive je določeno:

„Za namene te direktive pomeni izraz:

1. ‚odpadki‘ katere koli trdne ali tekoče odpadke, kot so opredeljeni v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS [Direktiva Sveta z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL L 194, str. 39)];

[...]

4. ‚sežigalnica‘ katero koli nepremično ali premično tehnično enoto in opremo, namenjeno toplotni obdelavi odpadkov z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote ali brez njega. To vključuje sežig z oksidacijo odpadkov in druge postopke toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežgejo.

Ta opredelitev vključuje kraj in celotno napravo za sežiganje, vključno z vsemi linijami za sežiganje, sprejemom odpadkov, skladiščem, napravami za predobdelavo na kraju samem, sistemi za oskrbo z odpadki-gorivom in zrakom, kotlom, napravami za čiščenje odpadnih plinov, napravami za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnikom, napravami in sistemi za nadziranje postopkov sežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja;

5. „naprava za sosežig“ katero koli nepremično ali premično napravo, katere glavni namen je proizvodnja energije ali izdelkov in:

- ki uporablja odpadke kot običajno ali dodatno gorivo; ali
- v kateri se odpadki termično obdelajo z namenom odstranitve.

Če sosežiganje poteka tako, da glavni namen naprave ni proizvodnja energije ali izdelkov, ampak toplotna obdelava odpadkov, se naprava šteje za sežigalnico v smislu točke 4.

Ta opredelitev vključuje kraj in celotno napravo, vključno z vsemi linijami za sosežig, sprejemom odpadkov, skladiščem, napravami za predobdelavo na kraju samem, sistemi za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotlom, napravami za čiščenje odpadnih plinov, napravami za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnikom, napravami in sistemi za nadziranje postopkov sežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja;

[...]

12. ‚dovoljenje‘ pisno odločitev (ali več takih odločitev) pristojnega organa, s katero je ta odobril obratovanje naprave pod določenimi pogoji, ki zagotavljajo skladnost naprave z vsemi zahtevami te direktive. Dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več naprav ali delov naprave na istem kraju, ki jih upravlja isti upravljavec;

13. ‚ostanek‘ katerikoli tekoči ali trdni material (vključno s pepelom in žlindro, letečim pepelom in kotlovnim prahom, trdnimi reakcijskimi produkti čiščenja plinov, blatom iz čiščenja odpadne vode, izrabljenimi katalizatorji in izrabljenim aktivnim ogljem), opredeljen kot odpadek v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS, ki nastane pri sežiganju ali sosežiganju, čiščenju odpadnih plinov ali odpadne vode ali drugih postopkih v sežigalnici ali napravi za sosežig.“

5 V členu 7 Direktive 2000/76 z naslovom „Mejne vrednosti emisij v zrak“ je določeno:

„1. Sežigalnice se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da v odpadnem plinu niso presežene mejne vrednosti emisij iz Priloge V.

2. Naprave za sosežig se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da v odpadnem plinu niso presežene mejne vrednosti emisij, določene skladno s Prilogo II ali v njej.

[...]“.

Direktiva 2006/12/ES

6 V členu 1 Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (Besedilo velja za EGP) (UL L 114, str. 9), katere namen je pojasniti in racionalizirati kodifikacije v Direktivi 75/442, „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet v skupinah, navedenih v prilogi I, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 7 Lahti Energia je ympäristölupavirasto zaprosila za izdajo okoljskega dovoljenja za napravo za uplinjanje in elektrarno. To dovoljenje se nanaša na kompleks, sestavljen iz dveh na istem mestu nahajajočih se ločenih naprav, in vključuje napravo za proizvodnjo plina iz odpadkov in elektrarno, katere parni kotel sežiga očiščen plin, ki nastaja v napravi za uplinjanje.
- 8 Ympäristölupavirasto je Lahti Energia izdal začasno okoljsko dovoljenje ter navedel pogoje, pod katerimi se to dovoljenje podeli. Ta organ je prav tako ugotovil, da naprava za uplinjanje in elektrarna za sežiganje tega plina skupaj tvorita napravo za sosežig v smislu Direktive 2000/76.
- 9 Lahti Energia je zoper to odločbo vložila tožbo pri Vaasan hallinto-oikeus (upravno sodišče v Vaasi), v kateri mu je predlagala, da ugotovi, da se zgorevanja očiščenega in rafiniranega plina v glavnem kotlu ločene naprave za proizvodnjo plina ne sme šteti za sosežig odpadkov v smislu Direktive 2000/76.
- 10 Vaasan hallinto-oikeus je tožbo zavrnilo. Še posebej je ocenilo, da bi tako ozka razlaga področja uporabe Direktive 2000/76, v skladu s katero se zahteve te direktive ne nanašajo na zgorevanje predobdelanih odpadkov, ogrožala cilje te direktive. Vendar je to sodišče ocenilo tudi, da se naprave za uplinjanje kot ločene funkcionalne enote ne sme šteti za sežigalnico v smislu Direktive 2000/76, ker uplinjanje pomeni toplotno obdelavo in ker mora taka naprava, zato da bi se jo štelo za sežigalnico, vsebovati linijo za sežiganje.

- 11 Vaasan hallinto-oikeus je kljub temu odločilo, da naprava za uplinjanje in elektrarna skupaj tvorita napravo za sosežig v smislu Direktive 2000/76.
- 12 Lahti Energia je nato vložila pritožbo pri Korkein hallinto-oikeus, ki je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali je treba člen 3, [točka] 1, Direktive 2000/76/ES razlagati tako, da direktive ni mogoče uporabiti za sežig odpadkov v plinastem stanju?
2. Ali je treba napravo za uplinjanje, v kateri iz odpadkov s pirolizo nastaja plin, šteti za sežigalnico v smislu člena 3, [točka] 4, Direktive 2000/76/ES tudi takrat, kadar v tej napravi ni linije za sežiganje?
3. Ali je treba sežig plina, ki je nastal v napravi za uplinjanje in je bil očiščen po postopku uplinjanja, v kotlu elektrarne šteti za proces, ki spada pod člen 3 Direktive 2000/76/ES? Ali je pri tem pomembno, da očiščen plin nadomešča fosilna goriva in da so emisije elektrarne tako pridobljene energijske enote pri uporabi očiščenega plina, ki nastane iz odpadkov, manjše kot pri uporabi drugih goriv? Ali je za razlago obsega Direktive 2000/76/ES pomembno, ali naprava za uplinjanje in elektrarna s tehnično funkcionalnega vidika in z vidika njune medsebojne oddaljenosti tvorita eno samo napravo in ali se očiščen plin, ki nastane v napravi za uplinjanje, prevaža in se lahko drugje, na primer pri dobavi energije, uporabi kot gorivo ali v druge namene?

4. Pod katerimi pogoji se lahko plin, ki nastane v napravi za uplinjanje in ki je očiščen, šteje za proizvod, tako da ne spada več pod predpise o odpadkih?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 13 Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem izvedeti, ali pojem „odpadek“, določen v členu 3, točka 1, Direktive 2000/76 zajema tudi snovi v plinastem stanju.
- 14 Glede na zadevo v glavni stvari je to vprašanje treba razumeti tako, da se z njim želi izvedeti, ali se plin, ki nastane v napravi za uplinjanje kot rezultat pirolize različnih odpadkov v trdnem stanju, lahko šteje za „odpadek“ v smislu Direktive 2000/76, da se tako snov v plinastem stanju, ki se naknadno poleg drugih goriv uporabi za zgorevanje v elektrarni, lahko oceni kot snov, ki [se jo] nato [sežge] v smislu člena 3, točka 4, prvi odstavek te direktive, po kateri naj bi bil odpadek, uporabljen kot „pomožno gorljiv [...]“ ali kot „toplotno obdelan zaradi [njegove] odstranitve“ v smislu člena 3, točka 5, prva odstavek, navedene direktive.

- 15 Glede na to, kot poudarjajo Lahti Energia, finska in italijanska vlada ter Komisija Evropskih skupnosti, je treba ugotoviti, da besedilo člena 3, točka 1, Direktive 2000/76 jasno določa, da pojem „odpadek“ z vidika te direktive pomeni vsak „trden“ ali „tekoč“ odpadke, kot je opredeljeno v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS.
- 16 Ob upoštevanju dobesečne razlage te določbe lahko ugotovimo, da se Direktiva 2000/76 nanaša samo na trdne ali tekoče odpadke in da zato posledično ni treba dodatno ugotavljati, ali pojem „odpadek“ v kontekstu Direktive 75/442 zajema odpadke v plinastem stanju.
- 17 Na prvo vprašanje je torej treba odgovoriti, da pojem „odpadek“, določen v členu 3, točka 1, Direktive 2000/76 ne zajema snovi v plinastem stanju.

Drugo vprašanje

- 18 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem Sodišče sprašuje, ali je obstoj linije za sežiganje nujni pogoj za določitev „sežigalnice“, kot je naprava za proizvodnjo plina, ki izhaja iz odpadkov, v smislu člena 3, točka 4, Direktive 2000/76.

- 19 V skladu s členom 3, točka 4, prvi odstavek, Direktive 2000/76 pojem sežigalnica določa tehnično enoto ali opremo, specifično namenjeno toplotni obdelavi odpadkov, ki vključuje sežig z oksidacijo ali katere koli druge postopke toplotne obdelave, kot sta predvsem piroliza in uplinjanje.
- 20 Glede na to in kot nedvoumno izhaja iz primerjave različnih jezikovnih različic člena 3, točka 4, Direktive 2000/76 ter kot zatrjujejo Lahti Energia, Hämeen ympäristökeskus, finska vlada in Komisija, se napravo za toplotno obdelavo odpadkov lahko šteje za sežigalnico le, če so snovi, ki nastanejo pri uporabi tega toplotnega postopka, nato sežgane.
- 21 Kot je pravilno navedla nizozemska vlada, se seznama tehničnih elementov, navedenih v členu 3, točka 4, drugi odstavek, Direktive 2000/76 ne sme šteti niti za izčrpno naštevanje elementov, ki lahko tvorijo sežigalnico, niti za naštevanje elementov, ki nujno tvorijo tako napravo. Obstoj linije za sežiganje torej ni eno od nujnih meril za opredelitev določene naprave kot „sežigalnice“.
- 22 V teh okoliščinah je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da se pojem „sežigalnica“, določen v členu 3, točka 4, Direktive 2000/76 nanaša na vso opremo ali tehnično enoto, namenjeno toplotni obdelavi odpadkov, pod pogojem, da so snovi, ki nastanejo pri uporabi toplotnega postopka, nato sežgane, in da v tem pogledu obstoj linije za sežiganje ni nujno merilo za takšno opredelitev.

Tretje vprašanje

- 23 S tretjim vprašanjem želi predložitveno sodišče izvedeti, kako naj glede na člen 3 Direktive 2000/76 razume kompleks za proizvodnjo energije, v katerem naprava za uplinjanje elektrarno oskrbuje s čistim plinom, ki ga pridobiva z uplinjanjem odpadkov in ki se v tej elektrarni nato uporablja kot gorivo poleg fosilnih goriv. To sodišče se zaradi opredelitve tega kompleksa še posebej sprašuje o pomembnosti dejstva, da uporaba tega čistega plina v elektrarni omogoča, da se v primerjavi s fosilnimi gorivi proizvede manj odpadkov, in dejstva, da napravi, ki sestavljata navedeni kompleks, predstavljata določeno funkcionalno enoto v smislu, da je naprava za uplinjanje namenjena za potrebe goriva v elektrarni, vendar se plin, proizveden v navedeni napravi, obenem lahko uporabi za trženje zunaj zadevnega kraja.
- 24 Uvodoma je treba poudariti, da je treba pri uporabi Direktive 2000/76, ko ima toplarna več kotlov, vsak kotel ter pripadajočo opremo obravnavati kot ločeno napravo (sodba z dne 11. septembra 2008 v zadevi Gävle Kraftvärme, C-251/07, ZOdl., str. I-7047, točka 33).
- 25 Torej je pri napravah, kot sta ti v postopku v glavni stvari, pri uporabi Direktive 2000/76 načeloma treba nadaljevati ločeno preučevanje naprave za uplinjanje in elektrarne.
- 26 V skladu s členom 3, točka 5, prvi odstavek, Direktive št. 2000/76 se naprava, katere glavni namen je proizvodnja energije ali izdelkov in ki uporablja odpadke kot običajno

ali dodatno gorivo ali v kateri se odpadki toplotno obdelajo zaradi njihove odstranitve, lahko šteje za napravo za sosežig (glej zgoraj navedeno sodbo Gävle Kraftvärme, točka 35).

27 V drugem odstavku člena 3, točka 5, je pojasnjeno, da če sosežiganje poteka tako, da glavni namen naprave ni proizvodnja energije ali izdelkov, ampak toplotna obdelava odpadkov, se zadevno napravo lahko opredeli za „sežigalnico“ v smislu točke 4 istega člena (zgoraj navedena sodba Gävle Kraftvärme, točka 36).

28 Iz besedila teh določb jasno izhaja, da je naprava za sosežig posebna oblika sežigalnice in da je treba na podlagi glavnega namena naprave presoditi, ali gre za sežigalnico ali za napravo za sosežig (zgoraj navedena sodba Gävle Kraftvärme, točka 37).

Opredelitev naprave za uplinjanje

29 V zadevi v postopku v glavni stvari ter ob pridržku, da mora le predložitveno sodišče ugotoviti dejansko stanje, se zdi, da so v napravi za uplinjanje odpadki predmet toplotne obdelave, vendar snovi, ki pri tem nastanejo, niso sežgane v navedeni napravi. Snovi, ki nastanejo pri toplotni obdelavi, v tem primeru neobdelan plin, se namreč filtrirajo s pomočjo čistilca, ki omogoča pridobivanje čistega plina, očiščenega nezaželenih trdnih delcev, ki se ga zato lahko uporabi kot gorivo.

- 30 Ker snovi, ki nastanejo kot rezultat toplotne obdelave odpadkov, niso sežgane v napravi za uplinjanje, delovanje in značilnosti take naprave ne dovoljujejo, da bi bila ta opredeljena za sežigalnico v smislu člena 3, točka 4, Direktive 2000/76.
- 31 Vendar je videti, da je glavni cilj naprave za uplinjanje proizvodnja goriv, v tem primeru čistega plina, in da so v njej odpadki zaradi njihove odstranitve toplotno obdelani.
- 32 Glede na to, če to resnično drži, kot je navedeno v točki 28 te sodbe, da je naprava za sosežig posebna vrsta sežigalnice, je treba s tem soglašati le, če ti vrsti naprav ustrežata njima lastnim opredelitvam. Vendar, kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 71 sklepnih predlogov, če se pogoj toplotne obdelave odpadkov lahko uporablja v obeh primerih in če je tudi pogoj za opredelitev naprave za sosežig, v besedilu člena 3, točka 5, Direktive 2000/76 ni zahtevano, da so snovi, ki nastanejo pri tem, naknadno sežgane.
- 33 Iz tega sledi, da v skladu z navedenim v točki 26 te sodbe naprava za uplinjanje, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari, izpolnjuje pogoje, nujne za njeno opredelitev za napravo za sosežig v smislu člena 3, točka 5, Direktive 2000/76.
- 34 Glede čistega plina iz toplotne obdelave odpadkov je avstrijska vlada predlagala, da bi se lahko štelo, da čisti plin, ki se prav tako proizvaja v napravi za uplinjanje, ustreza snovi,

ki nastane pri toplotni obdelavi odpadkov v tej napravi, in ker je navedeni plin naknadno sežgan v elektrarni, bi se napravo za uplinjanje lahko štelo za sežigalnico v smislu člena 3, točka 4, Direktive 2000/76.

35 Glede na to, kot izhaja iz podatkov, ki jih navaja predložitveno sodišče, ima zadevni plin zlasti zaradi filtriranja v čistilcu lastnosti, podobne fosilnim gorivom, in je zato tudi plin, ki se ga kot gorivo lahko uporabi pri proizvodnji energije tako v elektrarni, kateri je namenjena proizvodnja naprave za uplinjanje, kot tudi v drugih elektrarnah.

36 V tem primeru ne gre za vprašanje snovi, ki nastajajo pri toplotni obdelavi odpadkov v napravi za uplinjanje in ki so nato sežgane v elektrarni, da bi dokončno odstranili odpadke. Kot sta namreč trdili finska in italijanska vlada, bo imel proizvod – če je postopek tak, da se konča v okviru naprave za uplinjanje –lastnosti goriva, ki izvira iz odpadkov.

37 Po drugi strani, če je glavni cilj naprave proizvodnja izdelkov, v tem primeru plinskih proizvodov, in so odpadki toplotno obdelani zaradi njihove odstranitve, je tako napravo treba opredeliti za napravo za sosežig v skladu s sistematiko člena 3, točki 4 in 5, Direktive 2000/76, ki opredelitev sežigalnice ali naprave za sosežig postavlja v odvisnost od glavnega cilja zadevne naprave (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Gävle Kraftvärme, točka 40).

Opredelitev elektrarne

- 38 Glede dejavnosti elektrarne v zadevi v postopku v glavni stvari se zdi, da je njen cilj proizvodnja energije s sežiganjem surovin, kot sta premog in delno čisti plin, ki je proizveden v napravi za uplinjanje. Prav tako je treba ugotoviti, da glavni namen take elektrarne ni sežiganje snovi, ki nastanejo pri toplotni obdelavi odpadkov v napravi za uplinjanje.
- 39 Poleg tega ni mogoče trditi, da sežiganje navedenega čistega plina v elektrarni – poleg fosilnih goriv – pomeni toplotno obdelavo „odpadkov“ v smislu Direktive 2000/76, kar bi dopuščalo, da se navedeno elektrarno opredeli za sežigalnico.
- 40 Kot je bilo namreč ugotovljeno v točki 17 te sodbe, navedena direktiva v okviru pojma „odpadek“ nikakor ne določa snovi v plinastem stanju. Torej je treba izključiti, da bi se sežiganje čistega plina, ki nastaja v napravi za uplinjanje, v elektrarni štelo za toplotno obdelavo odpadkov.
- 41 Iz tega sledi, da je v primeru, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari, sicer glavni cilj naprave za uplinjanje pridobivanje snovi v plinastem stanju s toplotno obdelavo odpadkov, kar zadošča, da se tako napravo lahko opredeli za napravo za sosežig v smislu člena 3, točka 5, Direktive 2000/76, vendar elektrarna, ki uporablja čisti plin, pridobljen s sosežigom odpadkov v navedeni napravi za uplinjanje zaradi nadomestitve pretežne uporabe fosilnih goriv pri pridobivanju energije ne spada na področje uporabe te direktive.

42 Glede na to pri opredelitvi sežigalnice ali naprave za sosežig ni treba upoštevati, katera opredelitev bi omogočila, da se doseže stopnjo emisij, ki najmanj škodujejo okolju. Ta problematika namreč spada v pristojnost zakonodajalca Skupnosti, ki je opredelil nujne pogoje za pravno opredelitev naprav in stopenj dovoljenih emisij za sežigalnice in za naprave za sosežig ter tudi za velike kurilne naprave. Posledično so samo zahteve, določene v členu 3, točki 4 in 5, Direktive 2000/76 upoštevne za nacionalno sodišče, kateremu je predloženo tako vprašanje.

43 Glede na vse navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da v primeru, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari:

- napravo za uplinjanje, katere glavni cilj je pridobivanje proizvodov v plinastem stanju, v tem primeru pridobivanje čistega plina, s toplotno obdelavo odpadkov, se lahko opredeli za „napravo za sosežig“ v smislu člena 3, točka 5, Direktive 2000/76;
- elektrarna, ki zaradi nadomestitve fosilnih goriv, ki jih pretežno uporablja pri pridobivanju energije, uporablja čisti plin, pridobljen s sosežigom odpadkov v napravi za uplinjanje, ne spada na področje uporabe te direktive.

Četrto vprašanje

- 44 S četrnim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje, iz katerega kemičnega stanja je treba izhajati, da se šteje, da odpadki postanejo „proizvodi“.
- 45 Predložitveno sodišče je tako vprašanje oblikovalo na podlagi premise, v skladu s katero snovi v plinastem stanju, pridobljene kot rezultat toplotne obdelave odpadkov v napravi za uplinjanje, kot je ta v zadevi v postopku v glavni stvari, privzamejo enako naravo, kot jo imajo „odpadki“ v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2000/76.
- 46 Vendar je bilo v okviru odgovora na prvo vprašanje ugotovljeno, da pojem „odpadek“, kot ga določa ta določba, ne obsega snovi v plinastem stanju.
- 47 Glede na te okoliščine ni treba odgovoriti na četrto vprašanje.

Stroški

- 48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Pojem „odpadek“, določen v členu 3, točka 1, Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov, ne zajema snovi v plinastem stanju.**

- 2. Pojem „sežigalnica“, določen v členu 3, točka 4, Direktive 2000/76, se nanaša na vso opremo ali tehnično enoto, namenjeno toplotni obdelavi odpadkov, pod pogojem, da so snovi, ki nastanejo pri uporabi toplotnega postopka, nato sežgane, in da v tem pogledu obstoj linije za sežiganje ni nujno merilo za takšno opredelitev.**

- 3. Glede na okoliščine, kot so te v zadevi v postopku v glavni stvari:**
 - napravo za uplinjanje, katere glavni cilj je pridobivanje proizvodov v plinastem stanju, v tem primeru pridobivanje čistega plina, s toplotno obdelavo odpadkov, se lahko opredeli za „napravo za sosežig“ v smislu člena 3, točka 5, Direktive 2000/76;**

- **elektrarna, ki zaradi nadomestitve fosilnih goriv, ki jih pretežno uporablja pri pridobivanju energije, uporablja čisti plin, pridobljen s sosežigom odpadkov v napravi za uplinjanje, ne spada na področje uporabe te direktive.**

Podpisi